

بن‌واتای چاوهروانی سهرکوتن و پیشینی داها تووی پروون له شیعیی بهرگریی عه‌بدولا

په‌شیودا: لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌فته‌ری دوازده وانه بو منالان و چهند شیعیکی قه‌ده‌غه

ناسیح مه‌لایی^۱

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت: ۰۹ فروردین ۱۴۰۱؛ تاریخ پذیرش: ۲۸ دی ۱۴۰۱؛ صص. ۱۳۹-۱۵۵

DOI: <https://doi.org/10.34785/J09.2022.009>

کورتە

چکیده

درونامه‌های ادبیات مقاومت به طور عام و شعر مقاومت به طور خاص، گوناگون هستند. درونمایه انتظار پیروزی و فرارسیدن آینده‌ی روشن یکی از درونمایه‌های شعر مقاومت است که در شعر شاعران مقاومت نمود گسترده‌ای دارد. آثار این درونمایه چه در ادبیات جهانی مقاومت و چه در ادبیات منطقه‌ای و ملی مبرهن است. وجود ادبیات مقاومت در گرو انتظار پیروزی برای حرکت‌های مقاومت‌محور و آینده‌ای روشن برای ملت‌هایشان است که تنها از عهده‌ی کودکان، یعنی نسل‌های آینده برمی‌آید. عبدالله پشیو به عنوان یکی از ستون‌های ادبیات مقاومت اقلیم کردستان عراق در نیمه دوم قرن بیستم، تلاش کرده است تا این موضوع را در لابلای شعرهایش بگنجانند و تأثیرگذاری بهتر و بیشتری به مفاهیم شعری خود ببخشد. این مقاله می‌خواهد از طریق بررسی و مطالعه دفترشعری دوازده درس برای کودکان و چند شعر ممنوع و با تکیه بر روش توصیفی-تحلیلی، تأثیر شگرف این درونمایه بر مفاهیم شعری و سبک شاعر را نشان دهد. از مهمترین نتایج این مقاله آن است که یکی از مهمترین درونمایه‌های شعر پشیو انتظار پیروزی و پیشینی فرارسیدن آینده‌ای روشن است. توانایی شاعر در گزینش واژگان و بکارگیری نمونه‌های نخستین باعث شده است که سبک شاعر برجسته و قوی گردد و بنابراین تأثیر بهتری بر مخاطب داشته باشد.

واژگان کلیدی: درونمایه، انتظار پیروزی، پیشینی آینده‌ی روشن، شعر مقاومت، کردستان عراق، عبدالله پشیو.

بن‌واتاکانی ئەدەبی بەرگری بە گشتی و شیعی بەرگری بە تاییەت جۆر بە جۆرن. بن‌واتای چاوهروانی سهرکوتن و دهرکوتنی داها تووی پروون یه‌کێکه له‌و بن‌واتایانه‌ی که له شیعی شاعیرانی ئەم بواره‌دا رهنگدانە‌وه‌ییکی بەرچاوی هه‌یه. شوێنه‌واری ئەم بن‌واتایه‌ چ له ئەدەبی بەرگریی جیهانی و چ له ئەدەبی ناوچه‌یی و نیشتمانی‌دا به پروونی دياره. هه‌بوونی ئەدەبی بەرگری بە چاوهروانی سهرکوتن بۆ بزافه‌ بەرگری-کاره‌کان و داها توویکی پروون بۆ نه‌ته‌وه‌کانیانه‌وه‌ بئنده که ته‌نیا ده‌توانی‌ت به‌ ده‌ستی مندانان، واته‌ به‌ره و وه‌چه‌کانی داها توو روو بدات. عه‌بدولا په‌شیو وه‌کوو یه‌کێکه له‌ کۆله‌که‌کانی ئەدەبی بەرگریی هه‌رێمی کوردستانی باشوور له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا، هه‌ولێ داوه‌ جینگای ئەم بابته‌ له‌ دلێ شیعه‌ره‌کانی خۆی‌دا بکاته‌وه‌ و کاریگه‌ریه‌کی باشتر و زۆرتر به‌ مه‌به‌سته‌ شیعییه‌کانی خۆی ببه‌خشیت. له‌م وتاره‌دا هه‌ول دراوه‌ به‌ توێژینه‌وه‌ له‌ ده‌فته‌ری دوازده وانه بو منالان و چهند شیعیکی قه‌ده‌غه‌ی په‌شیو، و به‌ پشت‌به‌ستن به‌ شیوازی گێڕانه‌وه‌یی-شیکاریه‌وه‌، کاریگه‌ری قوولی ئەم بن‌واتایه‌ له‌ سه‌ر مه‌به‌سته‌ شیعییه‌کان و شیوازی شیعیی شاعیر له‌ ئەدەبه‌ به‌رگریه‌که‌ی‌دا ده‌ر بخت. ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه‌ له‌ به‌شێکی ئەنجامه‌کانی‌دا ده‌ری ده‌خات یه‌کێکه له‌ گرنه‌گرتن بن‌واتا شیعییه‌کانی په‌شیو چاوهروانی سهرکوتن و پیشینی دهرکوتنی داها توویکی پروون که به‌ره‌ی داها توو پێکی دینیت. توانستی شاعیر له‌ هه‌لبژاردنی وشه‌ راگه‌یینه‌ره‌کان و که‌له‌وه‌ر گرتن له‌ وێنه‌سه‌ره‌تاییه‌ ناسراوه‌کان بووته‌ هۆی ئەوه‌ی که مۆرکیکی تاییه‌ت به‌ شیوازه‌که‌یه‌وه‌ ببه‌خشیت و به‌هێترتی بکات تا کوو کاریگه‌ریه‌کی قوولتر له‌ سه‌ر به‌رده‌نگ دابنیت.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: بن‌واتا؛ چاوهروانی سهرکوتن؛ پیشینی داها تووی پروون؛ شیعی بەرگری؛ کوردستانی عێراق؛ عه‌بدولا په‌شیو.

۱- پیشه‌کی

ته‌مه‌نی بەرگری و به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ به‌ را‌ده‌ی ته‌مه‌نی مرۆف له‌ سه‌ر گۆی زه‌ویی‌دا کۆنه‌، واته‌ له‌ کاتی هه‌بوونی مرۆفه‌وه‌ تا کوو ئیستا، به‌رگری له‌ نارادا بووه. رهنه‌گه‌ گرنه‌گرتن ديارده‌ بۆ مرۆف له‌ دوا‌ی ره‌واندنه‌وه‌ی پێداوێستییه‌ سه‌ره‌تاییه‌کان و جیه‌جیه‌ کردنیان، به‌رگری له‌ خۆ و رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی هه‌ر جۆره‌ ده‌ستدیزیییه‌که‌ بووه‌ که ژیان و ده‌سته‌لات و مه‌له‌بنده‌که‌ی خستوه‌ته‌ مه‌ترسییه‌وه‌. ئەم رووبه‌روو بوونه‌وه‌ هه‌وین و ئاقینیکی بووه‌ که به‌ره‌می هونه‌ریی و خه‌یال‌لای له‌ بیر و می‌شکی مرۆف‌دا

۱. دکتۆرای زمان و وێژە‌ی عه‌ره‌یی، کارناسی زمان و وێژە‌ی کوردی، مامۆستای قوتابه‌خانه‌ له‌ په‌روه‌ده‌ی که‌رتی ۲ی سنه، نێزان. naseh.m1986@gmail.com

گرساندووه تاکوو به شیواز و جوړی پر به‌دلی خوئی دهری بېریت. نه‌گه لایه‌نه نه‌رینیه‌کانی ده‌ستدریژی و داگیرکاری و هر جوړه چه‌وساندنه‌وینکی مرؤف به‌رانبه‌ر به‌هاوتای خوئی له‌نهم په‌وته‌دا دهر بکه‌ین، په‌نگه بتوانین بلینن نهم خووهی مرؤف باشتین هوکاری ئا‌فراندنی ئه‌دهبی بهرگری بووه.

له میژووی ئه‌دهبی بهرگری‌دا، شاعیران به‌رده‌وام هه‌ولیان داوه ریکارگه‌لنک هه‌لبژین که زۆرتین پادهی هاونا‌هه‌نگیان له‌گه‌ل شیواز که‌یان‌دا بییت و له به‌رانبه‌ریش‌دا چاکترین کاریگری له‌سهر به‌رده‌نگ دانین. په‌نگه بتوانین شیعر و ئه‌دهبی بهرگری وه‌کوو به‌شیک دانین که‌دهبی خاوه‌نی خیرترین ریکار و به‌هیزترین شیواز بییت تاکوو بتوانیت زۆرتین کاریگری به‌سهر به‌رده‌نگه‌کانیه‌وه چی به‌ئیلیت. هوکاری نهم پیداویستییه ئه‌ویه که‌ن‌ته‌وهی خو‌پراگری شاعیر له‌کاتیک دیارکراودا شان‌به‌شانی شیعره‌کانی ده‌چنه پیشه‌وه و هه‌ر به‌م بۆ‌نه‌وه، ده‌بی شیعره بهرگری ته‌وه‌ره‌کان له‌که‌مترین کات‌دا زۆرتین کاریگریان بییت.

ئه‌دهبی بهرگری له‌رینگای بن‌واتاگه‌لنکی جوړه‌جوړه‌وه هاوشانی گورانکاریه سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌جوولیته‌وه و ئه‌رکی خوئی چی‌به‌چی ده‌کات. زۆریه ئه‌ده‌به‌کانی جیهان خاوه‌نی بن‌واتای تایبه‌ت به‌فه‌ره‌نگ و کۆمه‌لگای خو‌یانن، به‌لام سهره‌پای ئه‌مه‌ش، بن‌واتاگه‌لنکی گشتیی هاوشیوه له‌نیوان ئه‌ده‌به جیاجیاکانی جیهان‌دا هه‌یه. په‌نگه گرنگترین هوکاری نهم هاوبه‌شییه بۆ ویکچوونی بارودوخی ولاتانی داگیرکراو له‌سهرده‌می داگیرکردنیان‌دا بگه‌ریته‌وه. «گرنگترین بن‌واتا‌کانی به‌ره‌نگاری که‌له‌لایمن زۆریه‌ی شاعیرانی نه‌ته‌وه جوړه‌جوړه‌کانه‌وه بینه‌راوه، بریتیین له‌هه‌لگوتن به‌نازادیی و نازادیی خوازی‌دا، به‌ره‌نگاربوونه‌وهی زولم و زور و بانگه‌شستی خه‌بات‌کردن، چاوه‌پروانیی سهرکوتن و دهرکوتنی داهااتووی روون، گیان‌بازی له‌رینگای نیشتمان و هتد» (ملایی، ۱۳۹۹: ۷۵ و ۷۶). نهم بن‌واتایانه وه‌کوو بنه‌ماگه‌لنکی گشتیی و سهره‌کیی ئه‌دهبی بهرگری که‌له‌هه‌ر ئه‌ده‌بیک‌دا هه‌بوونیان هه‌به و بوونی ئه‌دهبی بهرگری له‌نه‌بوونیان‌دا چاوه‌پروان ناکریت.

سه‌د سال له میژووی دامه‌رزانندی ولاتی عیراق تیپه‌ر ده‌ییت و له‌درژدی نزیک به‌هفتا سالی نهم سه‌ده‌یه‌دا نه‌ته‌وهی کورد چه‌ند ده‌ولته‌تی ئه‌زمون کردوه و له به‌رانبه‌ر زور و ییدادیانه‌وه وه‌ستاوه و له‌و پیناوه‌دا قوربانیه‌کی تیجگار زوریشی داوه. وپژدی کوردیی باشووری کوردستان له‌ماوهی نهم سه‌د ساله‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا پره‌له شاعیرگه‌لنک که‌زمانی نهم بارودوخی بوونه، یان لانی‌که‌له‌شیعریک‌دا په‌رژاونه‌ته‌سه‌ر ئه‌و دوخی و هه‌لوئستی خو‌یان به‌رانبه‌ر به‌داگیرکهران دهربریوه. «له‌نیوهی یه‌که‌می نهم سه‌ده‌یه‌ش‌دا له‌گه‌ل گه‌شه‌کردنی بزوتنه‌وهی ریخراو و حیزبه‌سیاسیه‌کان‌دا شیعیری کوردیی باشترا ئاوتنه‌ی مه‌سه‌له‌ی سیاسیه‌کان ئه‌بییت و زیاتر ئه‌خه‌ملی و تیکه‌لای جهماره‌، و هاندهریان ئه‌بییت» (باز ئیسماعیل، ۲۰۰۱: ۶۰). که‌وايه، له‌پال ره‌وتی سیاسی‌دا، شیعر و ئه‌دهبی بهرگری له‌هه‌رئمی کوردستان‌دا ئه‌رکی خوئی به‌چی هیناوه، و نهم دوو ره‌وته وه‌کوو دوو بالی ئه‌و کۆتره نازادیه‌یی بوونه که‌نهم‌رۆکه له‌هه‌رئمی کوردستان‌دا ده‌فریت.

ئه‌ده‌ب ناوتنه‌ی کۆمه‌لگایه و شیعیری وه‌کوو لقیک له‌نهم ناوتنه‌یه، هه‌میشه هه‌ول ده‌دات دیارده کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌خوئی‌دا بنوئینیته‌وه. شاعیران به‌گشتیی و شاعیری دهره‌ست و به‌ره‌نگار به‌تایبه‌ت، به‌وردینه‌یه‌وه سه‌یری بارودوخی کۆمه‌لگای خو‌یان ده‌که‌ن و ناوړی لیج ده‌ده‌نه‌وه و به‌زمانیکی جیاواز له‌به‌ره‌مه‌کانیان‌دا ده‌یگیزنه‌وه. عه‌بدولا په‌شپو یه‌کک له‌شاعیره‌ ناسراوه‌کانی ئه‌دهبی بهرگری کوردیی هاوچه‌رخه که‌زۆریه‌ی شیعره‌کانی په‌نگ‌وبونیکی به‌ره‌نگارانه‌ی هه‌یه و نهم شیواز بووته‌وه هوی ئه‌وه‌ی که‌له‌کۆمه‌لگادا ناسراو ببن و جیگای خو‌یان له‌دلی تاکه‌کانی نهم کۆمه‌لگایه‌دا خو‌ش بکه‌ن. «بیج‌گومان په‌شپو یه‌کک له‌خو‌ش‌ه‌یستترین و خه‌لکیتین شاعیرانی کورده. په‌نگه که‌متر کوردیک بیج که‌لانی‌که‌م چه‌ند شیعیری په‌شپو له‌به‌ر نه‌بیج و ورته‌ورت نه‌یانیته‌وه» (ئامیدیان، بی‌تا: ۱۰۳). شاعیر هونه‌رمه‌ندانه و به‌به‌کاره‌ینانی هیندیک ریکاری دیکه له‌ده‌فته‌ریکی شیعره‌کانی‌دا، واته‌دوازده‌وانه بۆ منالان و چه‌ند شیعیریکی قه‌ده‌غه، بن‌واتای چاوه‌پروانیی سهرکوتن و دهرکوتنی داهااتووی روونی زۆرت له‌بن‌واتا‌کانی دیکه زه‌ق کردوه‌ته‌وه. نهم وتاره هه‌ول ده‌دات له‌رینگای دۆزینه‌وه‌ی ولامی پرسیاره‌کانی خاوه‌وه، توپژینه‌وه له‌سهر پاده و کاریگری به‌کاره‌ینانی نهم بن‌واتایه له‌ده‌فته‌ری ئامار په‌پیکراودا بکات و تیشک بخاته‌سه‌ر به‌شیک له‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی شیوازی شیعیری شاعیر له‌ئه‌دهبی بهرگری‌دا:

یه‌کەم: رادەدی بەکارهێنانی بن‌واتای چاوەڕوانیی سەرکەوتن و دەرکەوتنی داھاتووی ڕوون لە دەفتەری دوازدە وانە بۆ منالان و چەند شیعریکی قەدەغەدا چەندە؟

دووھەم: ڕێکارەکانی شاعیر بۆ زەق‌کردنەوی بن‌واتای چاوەڕوانیی سەرکەوتن و دەرکەوتنی داھاتووی ڕوون کامانەن؟
سێھەم: کاریگەری بن‌واتای چاوەڕوانیی سەرکەوتن و دەرکەوتنی داھاتووی ڕوون لە مەبەستی شیعیری و شیوازی بەرگریانەیی شاعیردا چۆنە؟

۲- پێشینه

هیندیک لەو بەرھەمە زانستیانیەکی کە تا رادەییەک، پەڕەندیان لە گەڵ بابەتی ئەم وتارەدا ھەیە و ڕێگەکی بۆ خۆش دەکەن بریتین لە: کتیی *الواقعیة فی الأدب الکردی*. عێزەدین مستەفا رەسوول ئەم کتیبەیی لە سالی ۲۰۱۰دا بۆ دووھەم جار چاپ کردووە. زمانی کتیبەکی عەرەبییە و لە چوار بەشدا پێک ھاتووە. نووسەر سەرەتا باسی واقیعیی خوازیی لە سەرەتای ئەدەبی کوردیی دا دەکات و ھەر لەم بەشەدا باسی سەرەتای بەدیھاتنی شیعەر و ئەدەبی بەرگری دەرووژنیت و فەقێ تەیران (۱۵۶۳-۱۶۴۱) و مەلای جزییری (۱۵۶۷-۱۶۴۰) و ھەکوو یەکەم شاعیرانی ئەدەبی کوردیی دەناسینیت کە یەکەم ھەنگاویان بۆ بنیادنانی ئەدەبی بەرگری کوردیی ھەڵ گرتووە و دژی دەستەلات و سامانی دەرەبە گایەتیی و ئاغەواتیی، شیعری بەرەنگارانەیان وتووەتەوہ. ھەرھەما ئەحمەدی خانیی (۱۶۵۰-۱۷۰۷) و ھەکوو یەکەم شاعیری نەتەوہیی و نیشتمانپەرور و ئازادیی خواز دەناسینیت کە ڕێچکەکانی ئامانجە نەتەوہییەکان دیاریی دەکات و باسی سەرەخۆیی و پێشکەوتنی ولات لە سببەری ئەو سەرەخۆییەدا ڕوون دەکاتەوہ.

کتیی *راگەیانندی شوێرش و بزوتنەوی شیعری کوردی*. ئەرسەلان بایزئیسماعیل ئەم کتیبەیی نووسیوہ و لە سالی ۲۰۰۱دا چاپی کردووە. ئەم کتیبە لە راستیی دا کۆتایی نامەیی پلەیی ماجستیری نووسەرە کە لە ژێر چاودیری و سەرپەرشتیی عێزەدین مستەفا رەسوول لە سالی ۱۹۹۹دا نووسراوہ. بابەتی سەرەکی ئەم کتیبە *راگەیانندن* و چاپەمەنییەکانی شوێرش کوردیی و بە تاییەت کوردستانی باشوور، و لە سێ بەشدا نووسراوہ کە لە کۆتایی بەشی یەکەم و سەرەتای بەشی دووھەمدا ئاماژە گەلێکی گشتیی بە ئەدەبی بەرگری و یەکەم شیعەرەکانی ئەم بوارە دەکات. نووسەر باسی بنیادنانی ئەدەبی بەرگری لە سەردەمی دەولەتی عوسمانیی دا دەکات و ئینجا بە وردەکارییەوہ دەپەرژیتە سەر ئەدەبی بەرگری لە کوردستانی باشووردا.

کتیی *شعرای نامدار کرد*. نووسەری ئەم کتیبە فەخرەدین نامیدیانە و لە سالی ۱۳۸۸ھ تاوی دا بۆ جاری یەکەم چاپ بووہ. پوختەیی ئەم ژیان و بەرھەمی گرنگترین شاعیرانی ئەدەبی کوردیی بە گشتیی لە سەر تاوہ تا کوو ئەمڕۆکە، ناوہرۆکی کتیبی ئاماژە پیکراوہ. نووسەر لە باسی ژیان و کاریگەری بەرھەم و بیری فەقێ تەیران و مەلای جزییری و ئەحمەدی خانیی و حاجی قادر (۱۸۱۶-۱۸۹۷) دا، ئاماژە بە رۆل و پێگەکی ھەر یەک لە ئەم شاعیرانە لە جیگای خۆی دا دەکات.

وتاری «شیعری ھاوچەرخ و ئەدەبی بەرگری». ئەم وتارە لە لایەن ھادی حەبیبییەوہ لە گۆڤاری *رامان*، ژمارە ۲۰۴، ل ۶۱-۶۶دا نووسراوہ و بلأو بووہتەوہ. لەم وتارەدا، سەرەتا باسی ئەدەبی بەرگری لە رەھەندی جیھانییەکییەوہ کراوہ، ئینجا ھاتووەتە سەر ئەدەبی بەرگری کوردیی و ئەحمەدی خانیی و ھەکوو یەکەم شاعیر ناساندوہ کە لەم بوارەدا بەرھەمە مەزنەکی "مەم و زین"ی نووسیوہ. لە ھەرئێمی کوردستانی باشووریش دا حاجی قادر و ھەکوو یەکەم شاعیر دادەنریت کە لە بوارە ئەدەبی بەرگری دا شیعری ھۆنیوہتەوہ و لە بەرانبەر داگیرکردا و ھستاوہ. ئەم وتارەش ھەکوو دوو بەرھەمی پێشوو، ریشە و بنچینەیی بەرگری لە ئەدەبی کوردیی دا دەگەریتەوہ بۆ سەردەمی عوسمانیی، واتە ئەو کاتە کە ھیشتا کوردستانی باشوور و رۆژاوا و باکوور لە یەکتەر جیا نەبون.

وتاری «ئەدەبی بەرگری و رۆلی وئ بەرامبەری داگیرکردن»: ھۆزانی قەدری جانی وەک نمونە». نووسەری ئەم وتارە، ھاریوان محمد احمد و رەمەزان حەجی قادەر کە لە گۆڤارا زانکۆیا دھۆک، پەربەندا: ۲۲، ژمارە ۲، (زانستین مروفاہتیی و کومەلناسی)، سالی ۲۰۱۹، ل ۵۵۰-۵۷۴ چاپ کراوہ. ئەم وتارە لە پینج شیعری قەدری جانی کۆلیوہتەوہ و دەری خستوہ کە تاییەتمەندی ئەدەبی بەرگری لە ئەو پینج شیعەرەدا رەنگی داوہتەوہ، و یەکیک لە گرنگترین بن‌واتاکی شیعەرەکانی شاعیری ناوبرا، ڕاندن و دەرکردنی بریتانیای داگیرکەر لە ولاتە.

وتاری «سیمپولی ئالا و نیشتمان له شیعی په شپودا». ئەم وتاره له لایهن هه لۆ بهرزنجی -هوه نووسراوه و له گوڤاری هه نار، ژماره ۸۱، سالی ۲۰۱۲، لیل ۱۸-۳۸ دا چاپ کراوه. وه کوو خودی نووسەر وتوویه تی، ئەم خویندنه ویه ئاوپرێک له تیکۆشانه کانی شاعیر بو تۆمارکردن و بهرجهسته کردنی ئەم دروشم و هیمایانه دهاته وه. نووسەر له لیکۆلینه وهی هیمای ئالادا ده گاته ئەو ئەنجامه که مندال و هه کوو کاراکتەرێکی گرنگ دابنیت که هیمای ئاینده ییکی خاوهن ئاسۆی پر له بهخته وهری و چاره نووسیکی گه شتره. ههروهها ئاماژه به بی هیوایی شاعیر له که سایه تیه کانی گوڤه پانی ئەو کاته ی سیاسه تیی کوردیی ده کات و هیوا به پینگه یشتنی مندالان له داهاوودا ده به ستیتته وه.

وتاری «مۆنۆلۆگی درامیی له قه سیده ی (هه ولیر له یه کی شوباتا) ی عبداللا په شپودا». ئەم وتاره له لایهن سه نگر قادر شیخ محمه مد حاجی -هوه نووسراوه و له گوڤاری ئەکادیمیای کوردی، ژماره ۳۶، سالی ۲۰۱۶، لیل ۷۷-۱۰۶ دا چاپ کراوه و بلاو بووه ته وه. ئەم وتاره گه یشتووته ئەو ئەنجامه ی که په شیو له پال زمانه شیعییه ساده و رهوانه که ی دا، بو درێژکردنه وهی قه سیده که ی و گه یاندنی په یامی زیاتر، که لکی له مۆنۆلۆگی درامیی وه رگرتووه تاکوو شیوازه که ی پتهوتر و به هیزتر بکات.

نامه ی دوکتۆرای «بررسی تطبیقی شعر پایداری در ادبیات عربی و کردی در نیمه دوم قرن بیستم میلادی؛ مطالعه مورد پژوهانه اشعار سمیع قاسم و عبدالله پشیو». ئەم نامه یه له ئاستی دوکتۆرا و له زانکۆی بووعه لی سینای هه مه داندا نووسراوه و له سالی ۱۳۹۹ هه تاوی دا وه کوو ئەرکی کۆتایی دانی پی دا نراوه. نووسه ری ئەم کۆتایی نامه ناسیخ مه لایی -ه که له به شی سیه م دا میژووی ئەده بی بهرگری کوردیی له هه ری کوردستان و په ره سه ندنه که ی له سه ره تاوه تاکوو سه ره ده می هاوچه رخی په شیوی شاعیر، خستووته بهر باس و لیکۆلینه وه. نووسه ر، ئەده بی بهرگری کوردیی و شاعیرانی بهرگری له چوار پله دا داده بنیت که برتین له: به ری شاعیرانی دامه رزینەر: واته فقه تهیران، مه لای جزیری، ئەحمه دی خانی. به ری یه که م (له دامه رزاندنی ولاتی عیراقه وه): حاجی قادر، پیره میرد، فایه ق بیکه س، گوڤران، دلدار. به ری دووهه م: هه ردی، موحه مه دسه له ح دیلان، کامران موکری، کاکه ی فلاح، و هتد. به ری سیه م: شیرکو بیکه س، له تیف هه لمه ت، عه بدولا په شیو، ره فیق ساییر، و هتد.

نامه ی ماسته ری «جنبه های پایداری در اشعار شفیعی کدکنی و شیرکو بیکس شاعر کردستان عراق». ئەم نامه یه بو قوناغی ماسته ر و له زانکۆی ئیسه فه هاندا نووسراوه که له سالی ۱۳۹۳ هه تاوی دا وه کوو ئەرکی کۆتایی دانی پی دا نراوه. نووسه ری ئەم کۆتایی نامه قاره مان ئەحمه دی -ه که له سه ره تا و باسه گشتیه کانی نامه که یدا میژووینی کورتی سه باره ت به ئەده بی بهرگری کوردیی کوردستانی باشوور له کاتی ده سه لاتداری ده له تێ عوسمانیه وه تاکوو سه ره ده می ده سه لاتنی کوردیی له عیراق دا نووسیوه و له پال ئەوه شدا ئاماژه ی به پینگه و رۆلی شیرکو بیکه سیش کردووه.

له پال ئەو به ره مه ناویراوانه دا، هیندی ک نویسنی په یوه ندییداری دیکه ش به باسه که وه هه ن که له ماله پر و وئبله گه جوڤه جوڤه کاندا نووسراون و بلاو کراونه ته وه، به لام خاوهن ناسنامه ییکی زانستی نین و له هه یچ گوڤاریکی زانستیش دا چاپ نه کراون، به م بۆنه وه ئاماژه مان پی نه کردوون.

۳- ئەده بی بهرگری و بنواتا هاوبه شه کانی

ئەده بی بهرگری^۱ وه کوو چه مکیکی دیاریکراو، یه کێک له نویتین جوڤه کانی ئەده به. ئەم جوڤه به هه موو چه شنه کانی شیعر و په خشانیه وه خاوهن بنواتا گه لیککی^۲ زۆر و جوڤه جوڤه که له فره هتنگ، کۆمه لگا و زمانیکه وه بو فره هتنگ، کۆمه لگا و زمانیکه دیکه جیاوازه. «ئەم زاراویه له نیوهی دووهه می سه ده ی بیسته مه وه بره ی هه یه» (مجیدی، ۱۳۹۰: ۴۱۳). که وایه، ته مه نی دا هینانی ئەم زاراوه وه کوو چه مکیکی تایبه ت، زۆر نیه و نزیکه ی نیو سه ده یه ها تووته نیو وشه دانی ئەده بی شه ر و به رهنکار بوونه وهی دوژمنه وه. «ئەگه جی زاراوه ی ئەده بی بهرگری نوییه و له سه ره ده می هاوچه ر خا بووته باو، به لام به روانینیکی وردوه بو ئەده بی جیهانی، ده تواریت مینا گه لیککی زۆر له ئەم جوڤه ئەده بییه له توئی به ره مه مه ئەده بییه کانی پیشینیانیش دا بدۆزرتته وه. غه سان

1. Resistance literature

2. Motive

کهنه فانیی (۱۹۳۶-۱۹۷۲) نووسه‌ری هاوچهرخی فهله‌ستینی، بۆ جاری یه‌که‌م، نیوی کۆمه‌لیک له شیعری و چیرۆکه‌کانی شاعیرانی هاوچهرخی فهله‌ستینی به‌ئەدەبى بەرگری ناو نا و بەم شیۆهیه، زاراوه‌ی ئەدەبى بەرگری له نیو شاعیران و نووسه‌رانى عەرەب و له دواى ئەوان له جیهاندا باو دەبیت» (امیری خراسانی و هدیاتی، ۱۳۹۳: ۲۷ و ۲۸ به‌گێڕاندنەوه له ترابی، ۱۳۸۹: ۷). له نیو جۆره‌کانی ئەدەبى بەرگری دا، شیعری به‌هۆی کۆمه‌لیک تاییه‌تمەندیی وه‌کوو کیش و ریتمه‌وه توانیویه جینگای خۆی له ئەدەبى بەرگری دا به‌باشی بکاته‌وه و له لایه‌ن خۆراگران و شۆرشگیرانی سه‌نگه‌ره‌کانی به‌ره‌ی جه‌نگ و به‌رخۆدانه‌وه له‌بەر بکریت. ئەم جۆره له‌ وێژه بۆ خۆی پیناسه‌ییکی هه‌یه که ئەو پیناسه‌یه، چوارچیۆه و بازنه‌ییکی سنووردارمان بۆ دیاری ده‌کات و ناهیلێت هه‌ر به‌ره‌مینیکی وه‌کوو به‌ره‌مینیکی به‌رگریانه بناسیندريت. له پیناسه‌ی ئەدەبى بەرگری دا هاتوه‌ که: «به‌شیعری، چیرۆک، شانۆنامه، هۆنراوه، ستران، و هه‌لبه‌ستگه‌لیک ده‌وتریت که له سه‌رده‌مانیکی تاییه‌ت له‌ میژووی نه‌توه، یان قه‌ومیکی به‌ دی هاتوه، و نامانجه‌که‌ی نافراندنی وری خه‌بات و خۆراگری له نیو خه‌لک‌دايه. ئەم به‌ره‌مانه زۆرتر له سه‌رده‌مگه‌لیکی تاییه‌ت‌دا به‌ دی دین و ئەگه‌ر به‌ باشی بئافریندرين، له‌ بازنه‌ی ئەدەبى ناوچه‌ی و نه‌توه‌یه‌وه ده‌ر ده‌چن و وه‌کوو شاکاره‌کانی ئەدەب، هه‌رمان ده‌بن» (باروتیان، ۱۳۸۷: ۱۳۵). بچ‌گومان ئەم به‌ره‌مانه، لانی‌که‌م هه‌لگری دوو لایه‌ن، یان دوو نه‌توه‌ن که یه‌کێکیان مافیک به‌ نارها و ده‌خوات و ئەوی دیکه‌یان مافه‌که‌ی ده‌خوری، واته‌ هه‌ر وه‌کوو ئەوی له ژێروشه‌ی ئەدەبى بەرگری دا هاتوه: «ئەدەبى بەرگری، زۆرتر ده‌په‌رژێته سه‌ر گێڕاندنەوه‌ی دلیری، پیکدادان و فیداکاریگه‌لیک که نه‌توه، یان قه‌ومیکی له به‌رانبه‌ر نه‌توه یان قه‌ومیکی داگیرکه‌ر و ده‌ستدریژکه‌ردا ده‌یکات» (میرصادقی، ۱۳۷۹: ادبیات مقاومت). که‌وايه، ئەدەبى بەرگری به‌ هه‌ر جۆره به‌ره‌مینیکی وێژه‌ی ده‌وتریت که باسی خۆراگری و به‌رخۆدان و به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی نه‌توه‌ییکی ده‌کات که نیشتمان‌ه‌که‌ی له لایه‌ن نه‌توه‌ییکی دیکه‌وه داگیر کراوه، یان هه‌ولێ داگیرکردنی بۆ ده‌دریت. ئەم به‌ره‌مانه له لایه‌ن شاعیر و نووسه‌رانى نه‌توه‌ی خۆراگره‌وه ئاراسته‌ی تاکه‌کانی کۆمه‌لگای ئەو نه‌توه‌ ده‌کریت و نامانجی سه‌ره‌کییان سه‌رکه‌وتن به‌ سه‌ر لایه‌نی داگیرکه‌ر و ده‌کردنی له‌ ولات، و هه‌روه‌ها هه‌سه‌نه‌وه‌ی به‌ره‌کانی کۆمه‌لگا له پیناوی ئازادیه‌.

مرۆڤ به‌ بۆنه‌ی مرۆڤ‌بوونه‌وه، له به‌رانبه‌ر هه‌ر دیارده‌ییکی سروشتی دا ئاکاریک ده‌نوییت که رهنه‌گه‌ کاریه‌ری خودی ئەو سروشته و باروودخی کاتی ده‌رکه‌وتنی دیارده‌که له مرۆڤ‌بوونه‌که که‌متر بییت، واته‌ گه‌وهه‌ری مرۆڤی وه‌کوو یه‌که و ئەگه‌ری زۆری هه‌یه که هاوکات دوو، یان چه‌ند مرۆڤ له دوو، یان چه‌ند جینگای جیاوازا رووبه‌رووی یه‌ک شتی هاوشیۆه بینه‌وه و به‌ره‌چه‌کانیان به‌رانبه‌ر به‌ ئەو شته وه‌کوو یه‌ک بییت که هۆکاره‌که‌ی بۆ هاوشیۆه‌ی گه‌وهه‌ری مرۆڤی ده‌گه‌رێته‌وه که گشتیه‌ی و تاییه‌ت به‌ مرۆڤیکی دیاریکراو نیه. به‌رگری و به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی زالم و داگیرکه‌ر دیارده‌ییکی که هاوکات له شینگه‌لیکی جیاجیای دونیادا رووی داوه و هاوکاتیش له لایه‌ن نه‌توه‌گه‌لیکی جۆربه‌جۆره‌وه به‌ره‌چه‌ دراوه‌ته‌وه. گه‌وهه‌ری گشتی مرۆڤی وای کردوه که مرۆڤه‌کان له به‌رانبه‌ر زالم و بی‌دادی زالمه‌وه، ئاکارگه‌لیک بنویتن که زۆر له یه‌ک نزیکن. شاعیران و نووسه‌رانى نه‌توه‌ ژێرده‌سته‌کانیش وه‌کوو زمانى ئەو ئاکار و به‌ره‌نگاریبانه‌ی که نه‌توه‌که‌یان قۆلی بۆ هه‌لمالیوه، ئەو به‌ره‌چه‌چانه‌یان به‌ شیواز و زمانگه‌لیکی جیاوازه‌وه ده‌بریه‌ته‌وه، واته‌ یه‌ک شتیان به‌ چه‌ند شیواز و زمانى جیاواز ده‌بریه‌وه. «هه‌رچه‌ند هه‌ر شاعیر و نووسه‌ریکی شیوازی تاییه‌ت به‌ خۆی هه‌یه و به‌ره‌مه‌کانی هه‌لگری بن‌واتاگه‌لیکی جیاوازه، به‌لام بن‌واتاگه‌لیکی هاوبه‌ش له به‌ره‌مه‌ی شاعیراندا هه‌یه که ده‌توانین وه‌کوو بن‌واتاگه‌لی شیعری به‌رگری ناویان به‌ین» (ملایی، ۱۳۹۹: ۷۵). به‌م پیه‌، زۆریه‌ی بن‌واتا هاوبه‌شه‌کانی شیعری به‌رگری که له زۆریه‌ی وتار و کتیبه‌کانی ئەم بواره‌دا هاتوه و لیکۆلینه‌ویان له سه‌ر کراوه و ده‌توانییت وه‌کوو بن‌واتاگه‌لیکی گشتی بناسیندرين، بریتیین له: هه‌لگوتن به‌ ئازادی و ئازادی‌خوایی دا، به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی زالم و زۆر و بانگه‌یشتی خه‌بات‌کردن، چاوه‌ڕوانی سه‌رکه‌وتن و ده‌رکه‌وتنی داهاوتوی روون، خۆبه‌خت‌کردن له رینگای نیشتمان‌دا، ریزان له شه‌هیدان و گیان‌به‌خت‌کردوانی رینگای ئازادی، ناساندنی روومه‌تی چه‌وساوه‌کان، ناساندنی روومه‌تی زالم و داگیرکه‌ر، دادخوایی، خۆشه‌ویستی نیشتمان، یادى ربه‌رانى شۆرش و پێشه‌نگه‌کانی، وریاکردنه‌وه‌ی نه‌توه‌ چه‌وساوه‌کان، بانگه‌یشتی تاکه‌کان بۆ یه‌کیه‌تی، شۆناس و پیناسه‌ی نه‌توه‌ایه‌تی، هه‌رپه‌شه له دوژمن و بگره‌ برۆ.

۴- سهرنجیکی ئەدهبی به‌رگری له ههریمی کوردستانی باشووردا

کورد له کوردستانی باشووردا وه‌کوو مرۆف، به‌دریژایی میژووی خۆی له‌وه‌هه‌ریمه‌دا، ئاشنایه‌تی له‌گه‌ل به‌رگری، به‌رخۆدان و به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌دا بووه و له ئەدهب و فره‌هه‌نگه‌که‌ی‌دا نواندوووه‌ته‌وه. ره‌نگه‌ بتوانین باشترین نیشانه‌کانی ئەم ئاشنایه‌تییه له نیو ئەو ئاسه‌واره کۆن و میژووویانه‌دا بدۆزینه‌وه که به‌جۆرێک په‌یوه‌ندیان به‌ کورده‌وه هه‌یه و باسی به‌رگری ئەم نه‌ته‌وه له زینده‌که‌یه‌وه ده‌کن. فره‌هه‌نگی نه‌ووسی^۳ کۆمه‌لگای کوردیی له‌گشت به‌شه‌کانی کوردستان و به‌تایبه‌ت ئەم به‌شه‌ی‌دا وای کردووه که له‌په‌وره‌ی کۆن و نووسراو و تۆمارکراومان نه‌ییت و نه‌وه‌یش که ماییت، ته‌نیا له‌ پاشماوه‌ی خهرمانی فۆلکلۆر و نه‌ریتی زاره‌کییه‌وه به‌ییت. نیشانه‌کانی گرنگیی‌دان به‌ به‌رگری له‌ زۆلم و زۆر و به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی داگیرکه‌ر له‌ تازوپی به‌ره‌مه‌ فۆلکلۆریکه‌کان‌دا به‌جوانیی دیاره. په‌نده‌کانی «زۆلمی زۆر، مالی مالدار ته‌رمینی» یان «هه‌ق وه‌رگرتنی یه» یان «هه‌موو شتی له‌ باریکیی‌دا ته‌په‌چرێ، به‌لام زۆرداری له‌ ته‌ستوریی‌دا» (سه‌رسیفی، ۱۳۸۹: ۶۹-۹۶-۹۷) وینه‌گه‌لیکن که ئەو گرنگییه‌ی به‌رگری له‌ به‌شیکێ ئیجگار بچووی بی و هه‌زی کوردا به‌گشتیی ده‌رده‌خه‌ن.

میژووی ههریمی کوردستان وه‌کوو به‌شیک له‌ ولاتی عیراق به‌ میژووی ئەو ولاته‌وه به‌ستراوه. ئەدهبی کوردیی وه‌کوو به‌شیک گرنگیی ژبانی مرۆفی کورد له‌ ههریمی کوردستان‌دا، په‌یوه‌ندییه‌کی نه‌په‌چراوی به‌ ئەو ولاته‌وه هه‌یه. خودی ولاتی عیراق به‌ر له‌ دامه‌زراندنه‌که‌ی له‌ دوا‌ی شه‌ری یه‌که‌می جیهانیی‌دا، به‌شیک له‌ پاشایه‌تی عوسمانیی بووه، و به‌م پێیه‌ بۆ دیاری کردنی سه‌ره‌تاییک بۆ ئەدهبی به‌رگری به‌ واتا نوپیه‌که‌ی له‌وه‌هه‌ریمه‌ و هه‌روه‌ها عیراق‌دا ده‌ی چاویکی خێرا به‌ میژوو و ئەده‌به‌که‌یان له‌ کاتی ده‌سه‌لاتداریی ئەو پاشایه‌تییه‌دا به‌خشیین. به‌ واتاییکێ دیکه، ده‌ی میژووی ئەدهبی به‌رگری ههریمی کوردستان له‌ دوو قۆناغ‌دا بوووه‌ژێن. قۆناغی یه‌که‌م: پێش رووخانی ئیمراتوریی عوسمانیی، و قۆناغی دووه‌م: پاش رووخانی ئیمراتوریی عوسمانیی.

سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی ئەدهبی به‌رگری له‌ ههریمی کوردستانی باشووردا بۆ سه‌رده‌می ئیمراتوریی عوسمانیی ده‌گه‌ریته‌وه. «له‌گه‌ل زۆربوونی گوشار و چه‌وساندنه‌وه‌ی تورکه‌کانی عوسمانیی‌دا، بییری نه‌ته‌وه‌خوازیی له‌ میشکی نه‌ته‌وه‌ ژێرده‌سته‌کانی ناوچه‌که‌دا چه‌که‌ره‌ی کرد. ئەوان خوازیاری زیندووکردنه‌وه‌ی زمان، میژوو و فره‌هه‌نگی نه‌ته‌وه‌یی و دامه‌زراندنی ولاتی نه‌ته‌وه‌یی خۆیان بوون» (معرفت، ۱۳۹۵: ۲۰). نه‌ته‌وه‌ی کوردیی وه‌کوو یه‌کێک له‌ گرنگترین نه‌ته‌وه‌کانی نیو ئەو ده‌سته‌لاتدارییه‌ له‌ رووی جه‌ماوه‌ر و مه‌له‌بنده‌وه، شان‌به‌شانی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه له‌ به‌رانه‌بەر پیدادی پاشاکانی ده‌سه‌لاتی عوسمانیی‌وه راوه‌ستا. شاعیره‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، هاوکات له‌گه‌ل هاتنی تورکه‌کانی عوسمانی بۆ نیشتمان‌که‌یان‌دا شیعیان هۆنیوه‌وه. ئەم شاعیره‌نه‌ شیعیی خۆیان بۆ ده‌رخستنی ئەو سته‌م و کوشتن و قێکردن و نه‌هه‌مه‌تییه‌نه‌ ده‌روه‌ست کرد که تورکه‌کان بۆیان هینان. هه‌روه‌ها ئاوریان له‌ ئەو خه‌یانه‌ت و بی‌به‌ئینییه‌ی دایه‌وه‌ که به‌ دوا‌ی له‌ناویردنی هه‌سته‌ونه‌ستی کورد و فره‌هه‌نگه‌ نه‌ته‌وه‌یی-ئیسلامیه‌که‌ی بوو (شیرکو، ۲۰۱۱: ۵۷ و ۵۸ کورت‌کراو).

په‌یوه‌ندییه‌کی ئاو‌ه‌ژوو له‌ نیوان سته‌می داگیرکه‌ر و به‌ره‌نگاریی چه‌وساوه‌دا هه‌یه، واته‌ هه‌رچی سته‌می داگیرکه‌ر زۆرتتر به‌ییت، به‌رگری و به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی چه‌وساوه‌ش زۆرتتر ده‌ییت که له‌ شیعیی شاعیره‌ن و به‌ره‌می نووسه‌ران‌دا ره‌نگ ئەداته‌وه. «ره‌نگه‌ بتوانین بلین شه‌ری چال‌دێران خالی ده‌ستپێکی شیعیی به‌رگرییه، چونکه‌و به‌شیک زۆری خاکی کوردستان له‌ ده‌وله‌تی سه‌فه‌ویی جیا بووه‌وه و خرایه‌ سه‌ر ده‌وله‌تی عوسمانیی. فه‌قی ته‌یران و مه‌لای جزییری یه‌که‌م هه‌نگاوه‌کانیان بۆ بنیادنانی شیعیی به‌رگری هه‌له‌ینا (ملایی، ۱۳۹۹: ۶۲). دوو شاعیره‌ی ناویراو به‌ سه‌رنجدان به‌ بارودۆخی ئەو کاته‌ی کوردستان، پزوووسکه‌ی ناگری بزوتنه‌وه‌ی شیعیی به‌رگریان خسته‌ نیو کوانووی ئەدهبی کوردیی‌وه و دوا‌ی ئەوانیش، ئەحمه‌دی خانیی ئەم

3. Pre-literate culture

ناگره‌ی هه‌ل کرد و گه‌شه‌ییکی زۆری یه دا. «ئه‌حمه‌دی خانی به‌بۆنه‌ی بیر و داهینانی هونه‌ری، به‌ره‌مه‌کان و نو‌خ‌وازییه‌که‌یه‌وه و ده‌کوو به‌که‌مین شاعیری ئازادی خواز و پێشه‌نگی گه‌وره‌ی نه‌ته‌وه‌یی هه‌ژمار ده‌کریت، چون‌کوو ریچکه‌ی ئامانجه‌ نه‌ته‌وه‌ییه‌کانی دیاری کرد و چاکیه‌کانی سه‌ربه‌خۆیی و گه‌شانه‌وه‌ی ولاتی له‌ سیبه‌ری ئه‌و سه‌ربه‌خۆیه‌دا پروون کرده‌وه» (مصطفی رسول، ۲۰۱۰: ۶۶). هه‌ستی شاعیرانه‌ی خانی له‌ پال بیری پروون‌دا نه‌یانه‌یشت له‌ به‌رانبه‌ر چه‌وساندن‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی دا ئارام بگریت و ئاوڕ له‌ دۆخ و داهاتووی نیشتمانه‌که‌ی نه‌داته‌وه. «ئه‌حمه‌دی خانی وه‌کوو که‌سایه‌تیکی رۆشنییر و رۆناهییده‌ر بۆ کۆمه‌لگای کوردیی هاوچه‌رخ‌ی خۆی، سته‌م و بیدادی داگیرکه‌ران و هه‌روه‌ها له‌ناوچوونی نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌ نیوان دوو ئیمپراتوری عوسمانی و سه‌فه‌وی دا بینی، و ئینجا هه‌ولێ دا بیر و هزری کۆمه‌لگای کوردی به‌ سه‌ر راستیه‌کاندا پروون بکاته‌وه» (ئامیدیان، ۱۳۸۸: ۶۱). بی‌گومان ئه‌گه‌ر رۆل و ئه‌رکی خانی له‌ سه‌ره‌تا و پێکهاتنی شیعی به‌رگری وه‌کوو گوتاری زالی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا نه‌بویه، ئه‌وا شیعی به‌رگری و هه‌روه‌ها زمانی کوردیی له‌ ناستی شیاری ئه‌مرۆی دا نه‌ده‌بوو و بیر و بۆچوونی کاروانی به‌هیزی به‌رگری شاعیرانی دواکه‌وتووی خانی به‌ ئاقاریکی تر دا رۆشیتبوو.

سێ که‌سایه‌تی گرنگ که‌ له‌ دواي ئه‌حمه‌دی خانییه‌وه سه‌ریان هه‌لداوه و کاریگه‌یه‌کی به‌رچاویان له‌ ره‌وتی پێشه‌وتنی شیعی به‌رگری هه‌ریمی کوردستان بووه، عه‌لی به‌رده‌شانی (۹-؟)، حاجی قادر (۱۸۱۶-۱۸۹۷)، و پیره‌مێرد (۱۸۶۷-۱۹۵۰) ن. ئه‌م سێ که‌سایه‌تییه‌ هه‌ر کامیان و به‌ شیوه‌ییک شوینی خۆیان له‌ ئه‌م بواره‌دا جیه‌شستوه. عه‌لی به‌رده‌شانی له‌ کاتی ئه‌وه‌رحمان پاشای باباندا (۱۸۲۶-۱۸۴۹) ژیاوه. له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م و سه‌ره‌تاکی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا شاعیری ده‌رباری میرانی بابان بووه. به‌رده‌شانی له‌ شیعه‌کانی دا باسی شه‌ر و پێکه‌دانه‌کانی نیوان میرانی بابان و داگیرکه‌ران ده‌کات. له‌ لایه‌که‌وه باسی نه‌ته‌وه‌ی کورد وه‌کوو قاره‌مانی پێکه‌دانه‌کان ده‌کات و له‌ لایه‌کی دیکه‌وه وه‌کوو قوربانیی ئه‌م شه‌رانه‌ دیناسینیت (مصطفی رسول، ۲۰۱۰: ۴۷ و ۴۸ کورت‌کراو). نزیکه‌بوونی به‌رده‌شانی له‌ ده‌سته‌لاتی کوردیه‌وه وای کردوه که‌ راسته‌وخۆ خۆی له‌ جه‌رگه‌ی به‌ربه‌ره‌کانه‌کاندا بیه‌یت و باشتر بتوانیت هه‌سته‌ شاعیرانه‌که‌ی سه‌بارت به‌ ئه‌و پرووداوانه‌ دهر به‌ریت. حاجی قادر کۆییش وه‌کوو به‌کینگ له‌ گرنگترین شاعیرانی شیعی به‌رگری کوردیی به‌ گشتیی و شیعی به‌رگری هه‌ریمی کوردستانی باشوور به‌ تابه‌تی، هه‌م توانویه‌ خۆنیکی تازه‌ برژێتته‌ نیو ده‌ماره‌کانی شیعی به‌رگری کوردیه‌وه، و هه‌م توانویه‌ ریچکه‌ییک بۆ شاعیرانی دواي خۆی داڕێژیت و وه‌کوو قوتابخانه‌ییک بییت بۆیان. «حاجی یه‌که‌م شاعیریکه‌ راسته‌وخۆ و راشکاوانه‌ ئالای به‌رگری به‌رز ده‌کاته‌وه. هه‌رچه‌ند له‌ راستیی رۆژانه‌ی نه‌ته‌وه و ناستی به‌ره‌نگارییه‌که‌ی دوور بووه‌وه و شیعه‌که‌ی شوێر شگێرانه‌- رۆمانتیکی و هیوادار بوو، به‌لام ئه‌و ئه‌رکه‌ میژوویه‌ی که‌ له‌ سه‌ر شانی بوو جبه‌جیی کرد و شیعی له‌ خزمه‌ت خه‌باتدا دانا و شاعیرانی دیکه‌ی بۆ ئه‌و خه‌بات‌کردنه‌ بانگه‌یشت کرد و ته‌نانه‌ت له‌ مه‌به‌سته‌کانی شیعه‌ کلاسیکیه‌کانی دا رۆحه‌ بی‌په‌روا و کۆلنه‌ده‌ره‌که‌ی بۆ نه‌ده‌شاردراوه» (هه‌مان: ۷۲). ئه‌گه‌رچی رواله‌تیکی رومانتیکی به‌ روممته‌ی شیعه‌کانیه‌وه دیاره، به‌لام ده‌بینین که‌ بن‌واتا گشتیه‌کانی شیعی به‌رگری وه‌کوو بانگه‌یشتی روه‌به‌روو بوونه‌وه، و هتد له‌ شیعه‌کانی دا ورده‌ورده‌ قوت ده‌بنه‌وه. ئه‌گه‌ر حاجی قادری کۆیی له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌مدا بژیا و ئه‌و هه‌موو گۆرانکارییه‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و نابوورییه‌ی بدیبايه، ره‌نگه‌ به‌ره‌مه‌گه‌لیکی له‌بارتر و سه‌رنج‌راکیشتی له‌ بواری شیعی و ئه‌ده‌بی به‌رگری دا ده‌ئافراند و هاوکاتیش ده‌یتوانی کاریگه‌ریکی باشتر و به‌هێزتر به‌ سه‌ر بزوتنه‌وه ئه‌ده‌بی و نه‌ته‌وه‌یه‌که‌وه دابنیت. پیره‌مێردیش به‌ شیواز و زمانیکی نزیکه له‌ شیواز و زمانی حاجی قادره‌وه رۆلێکی به‌رچاوی له‌ ئه‌م بواره‌دا هه‌بووه. «پیره‌مێرد له‌ سه‌ره‌وه‌ی گشت شاعیره‌ رۆمانتیکیه‌کان، له‌ سه‌ر گلکۆی شه‌هیدانی ریگای نیشتمان فرمیسک ده‌ڕێژیت، نه‌ک له‌ سه‌ر گلکۆی خۆشه‌ویسته‌دا» (هه‌مان: ۸۶). ئه‌م وته‌یه‌ بۆچوون و ریچکه‌ی پیره‌مێرد له‌ مه‌به‌سته‌ شیعییه‌که‌ی دا به‌باشیی ده‌رده‌خات، واته‌ چیتر نایه‌وه‌یت ئاوڕ له‌ مه‌به‌سته‌ کۆنه‌کان بداته‌وه، به‌لکوو ده‌یه‌وه‌یت ئاوینه‌ی سه‌رده‌می کۆمه‌لگه‌ی بییت. ئه‌وا شاعیریکه‌ ده‌توانیت خولیاي ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ بییت که‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی ئازاده، نه‌ک پیره‌مێردی شاعیر.

له قۆناعی دووهمدا، کوردستانی باشوور به شوین شەری جیهانیی یەکم و دەرکەوتەکانیەوه، له چوارچێوەی دەولەتی عێراقدا وەکوو بەشێک له ئەو وڵاتە له دیکەى بەشەکانى کوردستانی باکوور و رۆژاوا جیا بوووه. نەتەوهی کورد لەم بەشەدا بە بۆنەى مافە رەواکانى خۆیەوه، بەردەوام لە گەڵ حکومەتە جیاجیاکان و یەك له دواى یەكەکانى ئەو وڵاتەدا کێشەى هەبووه که له کاتى دەولەتی بەعسدا گەیشتووتە لووتکەى خۆی. «رەوتى نەتەوه‌خوایى زێدەرۆى عەرەبىی له مامەلە له گەڵ نەتەوهی کوردی عێراقدا بەردەوام هەولێ داوه کوردەکان سەركوت بکات، یان له نیویان بیات و بۆ گەیشتن به ئامانجەکانى خۆی، گوندە کوردنشینەکانى به شیوازێكى دێندانە وێران کردوو و ویستوو به ناوچه پرداهاته کوردنشینەکان به سیاسەتگەلێكى نامرؤفانەوه به ناوچه گەلێكى عەرەبنشین بگۆرێت» (ملا عمر عیسی، ۱۳۸۰: ۴۱). شیعری بەرگریی کوردستانی باشوور، له دواى شەری جیهانیی یەكەمەوه له سەدهی بیستەمدا شیوازێكى تازه به خۆ دەگرێت و رێک‌وپێکتر له پیش و هاوشانى بزوتنەوه‌کان و رەوتە جوێرەجوێرە سیاسییەکان رۆل دەگیرێت. «له نیوهی یەكەمى ئەم سەدهیەشدا له گەڵ گەشەکردنى بزوتنەوهی رێکخراو و حیزبه سیاسییەکاندا، شیعری کوردیى باشتەر ئاوێتەى مەسەله سیاسییەکان ئەبێت و زیاتر ئەخەمەلێ و تێکەڵاوی جەماوەر و هاندەریان ئەبێت، وەکوو چەکیك له دژی داگیرکەران به کار دێت و له ناو ئاپۆرەى مانگرتن و خۆپیشاندەراندا ئەخوێرتەوه» (بایز ئیسماعیل، ۲۰۰۱: ۶۰). مەبەسته گشتییەکانى شیعری شاعیرانى ئەم سەردهمە له بۆنە و مەبەسته عاشقانه‌کان دور ئەبێتەوه و دەپەرژێتە سەر خۆشه‌ویستیی نیشتمان و ئازادیی خوایى و بەرەنگاربوونەوهی زۆلم و زۆری زالمەن و داگیرکەران و بن‌واتاگەلێك له ئەم دەستانە.

له پال حاجی قادر و پیرەمیژدا، فایه‌ق بێ‌کەس (۱۹۰۵-۱۹۴۸) ناسراوترین شاعیری شیعری بەرگریی کوردستانی باشووره. سالی ۱۹۴۵ کاتێ له سلیمانیی ناھەنگینک بۆ میجر ئەدموندس موسستەشاری کاربەدەستى وەزارەتی ناوخوا ساز دەکریت، فایه‌ق بێ‌کەس چامەى بیست‌و‌هوت سالی من رەنجبەری تۆم ... دەخوێنیتەوه (هەمان: ۶۰، کورت‌کراو) که هەنووکە یەکیك له ناسراوترین شیعەرەکانى بواری ئەدەبى بەرگریی کوردییه و له بۆنە و یادەورییه گرنگەکانى ئەم بواردەدا دەخوێرتەوه و وەکوو هێمایێكى بەرگریی و خۆراگریی هەژمار دەکریت. بێ‌جگە له فایه‌ق بێ‌کەس، بەشێک له شیعەرەکانى گۆران (۱۹۰۴-۱۹۶۲)، دلدار (۱۹۱۸-۱۹۴۸)، هەردى (۱۹۲۲-۲۰۰۶)، دیلان (۱۹۲۷-۱۹۹۰)، کامران موکری (۱۹۲۹-۱۹۸۶)، کاکەى فەلاح (۱۹۲۸-۱۹۹۰) هەر کامیان له سەنگەرێكى تاییه‌تەوه بەرەنگاری ستم و دەستدرێژیی و سەركوتى داگیرکەران بوونەتەوه و ئاوێتەییكى بالانوین له سەردهمى خۆیان. ماموستا محەرەم محەمەد ئەمین (۱۹۲۱-۱۹۸۰)، جەمیل رەنجبەر (۱۹۴۸-۱۹۸۰)، دلشاد مەریوانی (۱۹۴۷-۱۹۸۹)، عەبدولخالق مەعرووف (۱۹۳۵-۱۹۸۵)، شاکر فەتاح (۱۹۱۴-۱۹۸۸) و هتد، چ له خەباتى چەكدارى و بەرگریی دا له شوێش، چ له زیندانەکانى حکومەتى عێراقدا به ناھەق بێ‌سەروشوین و شەھید کران (هەمان: ۶۰ - ۶۲ کورت‌کراو).

دوایین بەرى شاعیرانى بەرگریی ئەدەبى کوردیى کوردستانی باشوور که هەر کامیان خاوەن شیوازێكى تاییه‌ت به خۆیان و وەکوو کۆلەكەکانى ئەم بواره هەژمار دەکرین، له هەشتاکانى سەدهی بیستەمدا دەرەكەون. «له دەیهى هەشتای زاینیى دا جوێرێك نۆی له ئەدەبى بەرگریی له کوردستانی عێراقدا سەر هەل دەدات که به بلاوکردنەوهی بەرھەمى شاعیرانێك وەکوو عەبدوللا پەشێو (۱۹۶۶-)، له تیف هەلمەت (۱۹۴۷-)، شیرکۆ بێ‌کەس (۱۹۴۰-۲۰۱۳)، و رەفیق ساییر (۱۹۵۰-) گەیشتە ترۆپیکى خۆی» (سجادی، ۱۳۹۵: ۳۴). ئەم شاعیرانە به کەلک‌و‌ەرگرتن له ئەزمونى شاعیرانى پێشوى خۆیان و زانیاریی سەبارەت به ئەدەبى بەرگریی نۆیى جیهانیی و سەردهم و هەروها به پێی بارودۆخى ناستەمى نەتەوه‌کیان، بەرھەمگەلێكى بەهێزیان نافراندوو که شان له شانى بەرھەمه بەناوبانگە جیهانییه‌کان دەدات. ئەم شاعیرانە به کەلک‌و‌ەرگرتن له بابەت و مەبەسته نۆیەکان له شیعری خۆیاندا، ناوێر له بن‌واتاگەلێكى نۆی و بەرپۆژ دەدەنەوه و له خزمەتى ئەدەبه‌کیاندا به کاریان دەبن.

پەشێو له نیو دوایین بەرى شاعیرانى بەرگریی دا خاوەن بیر و زمانیکى تاییه‌ت به خۆیه که به دەگمەن له لای شاعیرانى دیکەى ئەم بەرھەمدا دەبێنرێت. ژيانى پەشێو له گەڵ چەمک و بابەتى بەرگریی و بەرەنگاربوونەوهی زالم و داگیرکەردا تێکەڵە و کەس ناتوانیت لێکیان کاتەوه. پەشێو له ئەدەبه‌کەى خۆی دا خاوەن بۆچوونیکى بەرتەسک نیه و تەنیا نەتەوه‌کەى خۆی نابینیت، بەلکۆ

بەردەوام چاویکیشی لە نەتەوێ ژێردەست و ستەم لیکراوەکانی دیکە ی جیهانە. «شێعری پەشیو یەکیک لە جۆرە بەرچاوی و بەهێزەکانی شێعری بەرگرییە. شاعیر لە شێعەرەکانی دا باسی دۆخی ترسینەر، خنکینەر و خوێناوی کوردستانی کردووە و بە هەستییکی پتەو و کارتێکەر، لە شێعەرەکانی دا ئیش و تازاری نەتەوێکەیی خۆی و هەروەها دیکە نەتەوێ ستەم لیکراوەکان و هەکوو فەلەستینییەکان و رەش پێستەکانی ئەمریکا و نەتەوێ شوێرێکێرەکانی ئەمریکای باشووری دەرپریوە» (ئامیدیان، ۱۳۸۸: ۱۴۲). لە پال شێوێزی بەهێزی شێعریی دا، ئەم تاییەتمەندییە رەنگ و بوونیکی مەزۆفانەتری بە شێعری بەرگریی پەشیو بە خشیو و وای کردووە کە رادە ی پەسندکراوییان لە ناستی جیهانیی دا بەرز بێتەو و تاکی هەر نەتەوێک و بە تاییەت نەتەوێ ژێردەستەکان بە بیستنی شێعەرەکانی ناوبراوی هاشووییهکی تەواو لە نیوان خۆیان و نەتەوێ کورددا بدۆزنەو. «شێعری پەشیو بۆ زمانگەلیکی زۆری زیندووی جیهان و هەکوو ئینگلیزی، فەرنسی، عەرەبی، روسی، تورکی و فارسی وەرگێردراوێت» (هەمان: ۱۴۳). بێگومان ئەم وەرگێرانی ناوێرێکی شێعری پەشیو و وێژێ بەرگریی کوردییان باشتەر بە خەلکی ئەم زمانگەلە ناساندووە، و هەروەهاش دەتوانن لایەنی مەزۆفی و جیهانیی ئەدەبی بەرگریی شاعیر نیشان بدەن و جیهانیییهکی لە ئەم بواردا زەقتر بکەنەو.

هەرچەند بەرگری بۆ مەرۆف کۆتایی پێناییت، بەلام کوردستانی عێراق لە دواي سالی ۱۹۹۱ هەوێ وردەوردە تازایی و سەرپەخۆیی خۆی (واتە مەبەستی سەرەکیی ئەدەبی بەرگری) بە دەست هێنا و لە سالی ۲۰۰۳ هەوێ تاكوو ئیستا لە چوارچۆی عێراقی فیدرال و حکومەتی ناوێندا خاوەنی حکومەتی خۆیەتی و بەم بۆنەو ئیتر لەم ناوچەدا شاعیری بەرگرییمان بە ئەو و اتا نوێ و باوێ سەرەمی هاشوێرێکە باسی لێوە کرا نیه و ناییت و ئەگەریش شاعیران رەخنەییکیان لە دەستەلاتی کوردیی هەیت، ئەو باسیکی دیکە و چیتەر ناچیتە خانە ئەدەبی بەرگرییەو.

۵- بنواتای چاوەروانیی سەرکەوتن و پێشبینی داهاووی روون لە شێعری پەشیو

پەشیو لە دەفتەری دوازدە وانه بۆ منالان و چەند شێعریکی قەدەغەدا دوو وانهی سەرەکی بۆ منالان، یان بە واتاییکی رووتەر بەری نوێ دەلیتەو کە لە داهاووی کۆمەلگادا کاریگەریکی حاشاهەلنەگری هەیه. ئەو دوو وانهی بییری بەری نوێ بە رووی راستییەکاندا روون دەکاتەو و هانی دەدات تاكوو بە تین و هێزێکی باشتەرەو لە بەرانبەر داگیرکەردا بوەستیت و چارەنووسی خۆی دیاریی بکات. وانهی یەکەم راگەیانندی چۆنیەتی بارودۆخی شەستەکان و حەفتاکانی کۆمەلگای کوردیی کوردستانی باشوور، و وانهی دووهمیش چاوەروانیی سەرکەوتن و دەرکەوتنی داهاووی روونە. ئەگەر بە وردییەو سەرئەجی ئەم دوو وانه، یان ئەم دوو بنواتایە بدین، دەبینن وانهی یەکەم، یان بنواتای یەکەمیش هەر لە خزمەت وانهی دووهم، یان بنواتای دووهمدا یە کە باهەتی سەرەکیی ئەم و تارویه. شاعیر لە دەفتەری ناماژەپێکراویدا دیهەوێت چاوی بەری نوێ بە رووی راستییەکانی کۆمەلگای کوردیی کوردستانی باشووردا بکاتەو تاكوو بتوانیت لە بەرانبەر دوژمندا سەر بکەوێت و داهاووییکی روون بێیتە دی. بە واتاییکی دیکە، ئەم دفتەرە هەلگری دوو بنواتای سەرەکییە کە یەکیک لە ئەو دوو بنواتایەش لە خزمەت ئەوی تردایە، واتە شاعیر سەرکەوتن و دەرکەوتنی داهاووی روونی لە پیناوی زانیاریی و تیگەیشتی تاکەکانی کۆمەلگا لە چۆنیەتی بارودۆخی کۆمەلگاکەیاندا داناه. کەوایه، دەتوانین بڵین پەشیو، رزگاری نەتەوێکەیی لە دوو لایەندا دەبینیت: یەکەم، تیگەیشتی منالان لە بارودۆخی کۆمەلگا، و دووهم، چاوەروانیی سەرکەوتن و پێشبینی ئەو داهاووی روونە کە منالان بە دەستی دین.

لایەنی یەکەم: وریاکردنەوی منالان

شاعیر سەرکەوتن و داهاووی روون لە گرهوی تیگەیشتیکی تەواو لە بارودۆخی کۆمەلگا دەبینیت. بەم پێیە، نزیکەیی نیوی لە شێعەرەکانی ئەم دەفتەری بۆ زانیاری بەخشین بە چینیکی لە کۆمەلگا تەرخان دەکات کە لە ئەوانی دیکە بی خەوشتەر و ئاوتنەیی دلپان تیگەل بە هیچ گیرۆدییەکی دنیایی نەبوو و بەم بۆنەو، دەتوانن چاکترین بەردەنگ و گوێگێز بین. ئەم چینه هەمان چینی منالانە کە شاعیر دیهەوێت چاویان بە رووی راستییەکانی کۆمەلگای ئەو کاتە کوردستانی باشووردا بکاتەو. شاعیر بە توورپییەو رەخنە لە چینی گەورەسالی کۆمەلگا و کەم و کورتییەکانی لە بەرانبەر زالم و داگیرکەردا دەگریت، و بەو بۆنەو بانگی منالان دەکات و پینان دەلیت:

منالەکان!

ئەي ياخييه ژينتالەکان:

سبەي ئیوه که گەورە بوون،

...

رەنگە زۆرتان بەر گوئێ گەوئ

باسی ئیمە و نازایه‌تی

باسی ئیمە و کوردایه‌تی

بەلام نەکەن برۆا بکەن

ھەمووی درۆن، درۆی پەتیی! (پەشێو، ۲۰۰۶: ۲۱۹ و ۲۲۰، کورتکراو).

شاعیر بانگی منداڵان دەکات و دەلیت ئەي منداڵە کۆلنەدەرەکان، ئیوه لە دواڕۆژدا و کاتیك که گەورە دەبن، لە گشت رەهەندە زانیارییدەرە باوەکانەوه شتگەلێك سەبارەت بە نازایه‌تی و نیشتمان‌پەرورەیی بەرەکانی پیش خۆتان دەبیستن، بەلام نەکا باوەر بکەن بە ئەو قسانە، چونکەو ئەگەر سەرنجی بارودۆخی کۆمەلگا بدەن، ئەوا بە باشی بۆتان دەردەکەوێت ئەو قسانە راست نین. شاعیر بە وردبینییەکی قوولەوه ئاماژە بە ئاستی نزمی ھەولێ نیشتمان‌پەرورەیی و نازادیی خوازیی وەکوو کەلەبەری کۆمەلگای کوردیی کوردستانی باشوور دەکات که تاکەکانی بۆ قەرەبووکردنەوه و پڕکردنەوهی پەنایان بردووتە بەر جۆرەکانی خەرمانی فولکلۆر و رەهەندە راگەیاندنییەکانی سەردەم و ویستویانە لە ئەو رینگایەوه رقی خۆیان بەرانبەر بە داگیرکەر ھەلپۆژن، واتە لە جیگای بەرەنگاریونەوه و بەگژداچوونی راستەوخۆ، رینگایێکی ناراستەوخۆیان ھەلپۆژاردووه که شاعیر پێی باش نیە و بەم بۆنەوه دیھەوێت بەردی داھاتوو راھێنیت تاکوو راستەوخۆ لە گەل راستییەکاندا ڕووبەرۆو ببنەوه و خۆیان لە ئەو دۆخە نالەبارە رزگار بکەن.

شاعیر لە جیگایێکی تردا باسی نەزانین و ھەرۆھا دەستەوستانی و دەستەوزرانی بوونی بەرەکانی پێشوو لە بەرانبەر

چارەنووسدا بۆ منداڵان دەکات و دەلیت:

منالەکان!

ئیمە تووشی سەد کوێرەپێن

چرای بیرمان گەلێك کزە

ھەنگاری کوێرانە دەنیین!

منالەکان

ئە فسانەکان دەگێرەنەوه :

ھەبوو .. نەبوو ..

ھۆزێك ھەبوو لە خاکێکا

...

فەیلەسووفیان

فالجییەك بوو

شەوان فالێ دەگرتەوه

تا بزانی کەي دوژمن بۆي

پەت دەخاتە گەردنی خۆي

پیاوماقوولیان

کەر و لال بوو

ماوەی کورتی نارامیشی ھەزار سال بوو (ھەمان: ۲۲۱ و ۲۲۲، کورتکراو).

لیرده شاعیر باسی ئەو نەزانیئە ی بۆ مندالان کردووہ کہ تووشی کۆمەلگا ھاتووہ و تاکەکانی بە لاری دا بردووہ و دەبات. لە پال ئەو دەردەش دا، ھەر ئەو نەزانیئە بوو تە ھۆی ئەوہی کہ ھیچ تاکینک و بەتایبەت کەسایەتیئە گرنگەکان لە جینگای خۆیان دا نەبن و دواکەوتووانی خۆیان بە لاری دا ببەن. و ھا کۆمەلگایئە دەییھەوئیت دوژمن بۆ خۆی لە بەرانبەریان دا چۆک دابدات و ئەوانیش بەیی ھەول و تیکۆشانیک بەگنە ئامانج و ئاواتی خۆیان. تاکەکانی ئەم کۆمەلگایە دستەوہستانن و ھیچ کردەوہییەک لە خۆیانەوہ نیشان نادەن و زاناکانیش دەم بە ھیچ قسەییەک ناکەنەوہ، بەلکۆ گشتیان لە خەیاڵی خۆیان دا دەیانەوئیت دوژمن بۆ خۆی پەت بخاتە ملی خۆی و لە کۆلیان بیئەوہ. پەشیو نایھەوئیت بەرە ی داھاتوو لە سەر ئەم رپچکە یە پی بگات و دابوئەریئە کۆنەکان لە رینگە لای بدەن، بەلکۆ دەییھەوئیت بەئاگا بار بیئ و بە تەمای ھیچ ھیزیک ئەفسانەیی و دەرەکیی نەبن، و تەنیا لە پیناوی زانیان دا پشت بە ھیز و توانی خۆیان ببەستن و چارەنووسیان لە داھاتوو ییک رپوون دا دیاریی بکەن.

پەشیو لە شوئینیکی تردا ئامازە بە بیئەنجامی و بیئەستکەوتیی ئەو ھەول و تیکۆشانانە ی دەکات کہ لە رینگای رزگاری دا کراون و دەلیت:

منالەکان!

لە وانەکانی دوئینمدا

گوتم ئیمە، لەوہتی ھەین

درو لە گەل خۆمان دەکەین

...

مەترسن، بپرسن، بلین:

لە سە فەری دوو رگە ی خوئنا

بۆ مندالان چیتان ھینا؟ (ھەمان: ۲۲۶ و ۲۲۷، کورتکراو).

ئەم شیعەرە بە باشی باسی خۆخەلەتانندن و خۆلادانی کۆمەلگای شاعیر لە دۆزینەوہی ھۆکارەکانی بیئەنجامیی ھەولەکانیان بۆ ئازادیی دەکات. کاتیک شاعیر ویستووہ رەخنە لە ئەو رەوت و ئاکارە بگرت، رپوہ رپووی تیر و تانە ی بەرە ی کۆن دەبیئەوہ، و بەم بۆئەوہ داوا لە مندالان دەکات کہ لیئان بپرسن ئەنجامی ئەو ھەول و تیکۆشانانە چی بووہ و بۆچی دەستکەوتیک شیاویان ئاراستە ی بەرەکانی داھاتوو نە کردووہ. پەشیو بە پرسباریک حاشایی و لە درپژە ی گپرانەوہییکی چیرۆکانە دا، شکست و بەزینی بەرەکانی پیشوو لە مەلمانئە ئازادیی دا بۆ مندالان دەگپرتەوہ. شیوازی شاعیر لیرە و لە زۆریە ی وتووئەکانی لە گەل مندالان دا، بەردەوام ھەول دەدات مەبەستەکانی خۆی لە بەرگی زمان و شیوازی ئەوان دا دەریپرت. شاعیر لە جینگاییک دیکە دا باسی رپوہ رپوہوئەوہی گەورەکانی کۆمەلگایە لە گەل خۆی دا دەکات. ئەو لە رینگای لیکچوواندنی شاراوہ و تیلنیشانەوہ خۆی بە مەنسوری حەلاج دەشوہیئیت کہ بە شیوازیکی جیاواز دنیای دەبیئ.

منالەکان!

کہ وانەکان دەخوئیننەوہ

...

چاک دەزانم

گەورە کانتان بتانبینن

داختان دەکەن

وانەکانم دەسووتینن

دین دووبارە

جەستە ی حەلاج دەدەنەوہ لە سیدارە (پەشیو، ۲۰۰۶: ۲۴۰ و ۲۴۱ کورتکراو).

ئەگەرچی پەشیو لەم دەفتەرە ی خۆی دا کە مەتر پرووی دەمی لە گەورەکان دەکات، بەلام لێرەدا، لێیان دەپارێتەو و سەرنجیان بۆ لای راستییەک دەکشیت کە لە کۆمەلگای کوردیی ئەو کاتە ی کوردستانی باشووردا لاواز بوو و ئەویش گەرنگیی دان بە پەرودە و بارهینانی مندالان و بەرە داھاتوو لە بواری بەرگری و بەرەنگاریبوونەو ی داگیرکەرانی داوە. پەشیو لەم شیعەرەدا وەکوو شیعەرەکانی دیکە، راستەوخۆ رەخنە لە گەورەکان ناگرێت، بەلکوو لە رینگای درکەو دەردێت و ناراستەوخۆ دەپەرژێت سەرنجیان بۆ ئەو بەشە گەرنگە و نەبووی رینگای رزگاریی رابکشییت کە رۆلێکی ئیجگار بەرچاوی لە داھاتووی بەرگری دا دەیت و ولات لە داگیرکەرانی چۆل دەکات.

لە شیعەرەکانی دیکە ی ئەم دەفتەرەدا، شاعیر بەرەوام هەول دەدات چاوی رۆلەکانی بەرە داھاتووی کوردستانی باشوور بە پرووی گشت ئەو راستییانەدا بکاتەو کە هەم لە نیوخۆی ولاتدا هەبوونیان هەبە و هەم دەستە دەرەکییەکانیش رۆل و کاریگەرییان تی دا بوو، بەلام بە هۆی ئەو ی کە لە تاقەتی ئەم وتارەدا ناگونجیت، دەستمان لێیان دەکشینەو و دەپەرژینە سەر ئەو شیعەرەکانی کە بن واتای "چاوەروانیی سەرکەوتن و پیشبینیی داھاتووی روون" لە نامیزی خۆیان دەگرن. بە واتاییکی روونتر، باسی ئەو شیعەرەکان دەکەین کە دەکەونە لایەنی دووھەمەو.

لایەنی دووھەم: چاوەروانیی سەرکەوتن و پیشبینیی داھاتووی روون

بە بۆنە ی ئەو ی کە شاعیر لە ناخەو باوەر ی بە هیژ و توانستی مندالانێک هەبە کە تیگەیشتیکی باشیان لە بارودۆخی نەتەو و کۆمەلگای خۆیان بە دەست هیناوە، ئەو دلێ بە داھاتوو خۆشە، چونکوو دەزانیت ئەو بەرەبە سەر دەکەوێت و رزگاریی بۆ ولاتەکە ی دەستەبەر دەکات. «مندال، کاراکتەریکی هەمیشە نامادە و چالاک و هیوالە سەرھەلچنراوی نیو شیعری پەشیو. مندال هینمای نایندەییکی ناسۆ فراوانتری پر لە بەختەویری و چارەنووسیکی گەشتەر» (بەرزنجەیی، هەنار: ۲۳). پەشیو مندالانی بەرە داھاتوو دەناسیت و پیشبینیی دەکات کە لە بەیانییەکی رووندا دوژمنی داگیرکەر لە نیشتمان دەکەنە دەرەو. هەرەوا لە هیندیک دۆخدا، شاعیر روودانی ئەو داھاتوو گەشە دەنیتە زمانی مندالان، واتە وایان لە دەکات خۆیان باوەر بکەن کە داھاتووییکی روون بە دەست دینن. یەکیەتی، شاکیلی و نەبووی دەرگای نازادییە کە دەمیکە بەرەکانی پیشووی کۆمەلگای شاعیر بە شوینی دا دەگەڕین و نایدۆزەنەو، و هەر ئەمە بووئە هۆی ئەو ی کە لە یەکتەر دابڕین. بەم بۆنەو، شاعیر مندالانی بەرە داھاتوو وەها دەبینیت کە ئەو شاکیلییان دۆزیوئەتەو، و پێیان دەلێت:

منالەکان!

ئێوەن زەلکاو دەشلەقینن

ئێوەن ئەو بوومەلەرزانیی

سبە ی کانی دەتەقینن

سنووری دەستکرد دەشکینن

قەفی زنجیری لیکچراو

بە یەکتەرەو دەلکینن (پەشیو، ۲۰۰۶: ۲۲۴).

پەشیو لێرەدا دەست دەداتە پیشبینیی کردن و مندالان بە هۆکاری شەلقاندن و شیواندنی ئەو زەلکاوە ناو میدیی و رۆژرەشییە دادەنیت کە نیشتمانی داگرتوو. لە دێری دووھەمدا، شاعیر مندالانی بە بوومەلەرزینی شوبھاندوو کە کانیو هەلدەقولینیت. کانییای ناماژەپیکراو، هەمان ژبانی نوی و داھاتووی گەش و روونە کە بە دوای نەمانی و شکەسالیی داگیرکەرەدا دەردەکەوێت. مندالانی نەتەو ی شاعیر هەمان بەرەن کە هەلە ی پیشبینیان دوویات ناکەنەو و دەست لە دەستی یەکتەر دوژمن و داگیرکەر راو دەنن، و لە دوای شەوژەنگی ستم و داگیرکاریی دا، بەیانییەکی روونک دەنارفینن و مرگینی دەرکەوتنی داھاتووییکی روون بە نیشتمان و گەل دەدەن. وشە رەمزاییەکانی "سبە ی" و "کانیاو" بۆ بەرەنگی ئەم شیعەرە پر لە واتای روونایی بەخش و نوی بوونەو لە دوای تاریکیی و کۆنە ی کە شاعیر بە وردییییەو هەلپێژاردوون.

پەشىۋ لە شىئىرىكى دىكەدا باسى نەبوۋنى رېبەر و پىغەمبەرنىڭ دەكات كە بىكەۋىتە پېش و لە بەرانبەر دوژمندا بوەستىت. مندالان ھەمان پىغەمبەر و رېبەرانن كە شاعىر چاۋەرپىيانە، و بەم بۆنەۋە بانگىيان دەكات و دەلېت:

منالەكان!

...

زۆر لە مېژە كېۋەكانى ئەم ۋلاتە

پىغەمبەرىكىيان تىيا قاتە

منالەكان

لە ناگردانى چاۋاتاندا

من چاۋەرپىي زەردەشتىكم

بى، جى بەو بتانە لەق كا

من چاۋەرپىي

چەخماخەى ئاقىستاىەكم

بى، جەرگى تارىكىيى شەق كا (ھەمان: ۲۲۸ و ۲۲۹، كورتكراۋ).

شاعىر سەرەتا باسى نەبوۋن و لاۋازىي ھەۋلى سەرەستىي و ئازادىي دەكات و لە رېڭگى خۋاستنىكى رستەۋە (الإستعارة التمثيلية) رەۋتى راگويزانى ھەستى ئازادىي خۋازىي لە پېشېبىيانەۋە بۆ بەرەكانى داھاتوۋ بە جوانىي دەردەپرېت، واتە وىنەى "شىردانىي دايكان بە مندالان" لە جىڭگى "فىزىكردىي مندالان بە ئازادىي خۋازىي و بارھىتانىيان لە سەر ئەو رېچكەيە" دا داناۋە. پەشىۋ بە شوين ئەم بەشەدا، بە كەلكۋەرگرتن لە لىكچۋواندىي شاراۋە، قسە لە نەبوۋنى پىغەمبەرنىڭ دەكات كە بانگى ئازادىي خۋازىي بە نىۋ كىۋەكانى ۋلاتەكەى دا بلىتەۋە. ئەم لە ناگردانى چاۋى مندالان و بەرى داھاتوۋدا چاۋەرپىي زەردەشتىكە دىت و گلۋلەى داگىركەران دەخاتە لىژىي. ئەم زەردەشتە كە ھەمان مندالانن، بە يارمەتىي بلىسەى ئاقىستاىەۋە جەرگى تارىكىيى دەپرېت و رۋوناكابى دەئافرىنىت. وشە ھىمايىنەكانى "ناگردان"، "زەردەشت"، "چەخماخە" و "ئاقىستا" بەدېھىتەرى رۋوناكابىي و تىنگەيشتنن كە بە مندالانەۋە بەندن؛ ئەم مندالانەى كە لە داھاتۋى ۋلاتدا رۋلىكىى بنەرەتىي و سەرەكىي دەگىرن و لە ئاكامدا تارىكابىي و شەۋەزەنگى داگىركەرىي و ستم دەپرەۋىننەۋە. بە دلىيايىسەۋە شاعىر ئەم وشانەى بە وردىيەۋە ھەلبژاردوۋە بەردەۋام ھەۋلى داۋە كەلك لە وشەگەلىك بگرېت كە بۆ بەردەنگى كورد نامۇ نەبن و لە ھەمان كاتىشدا خاۋەن واتالىكىى قول بىن. ھىنانى نىۋى زەردەشت، ۋەكوۋ وىنەيىكى سەرەتايىن^۴ كە كۆمەلگى خۋى بۆ لاي رۋوناكابى بانگھىشت كردوۋە، دەپتە ھۋى ئەۋەى كە رادەى كارىگەرىي مەبەستى شاعىر بە سەر بەردەنگەكانىيەۋە زۆرتىر بىت، و بەم بۆنەۋە ئەۋانىش باشتىر دەتوانن چۈنەكبەۋەرپىي^۵ لەبار لەگەل وىنە سەرەتايىيەكەدا پىك بىتن.

پەشىۋ لە شوينىكى دىكەدا باسى بى ئەنجامىي رېباز و بە فىرۋچۋونى ئەم ھەۋلانە دەكات كە بۆ ئازادىي بەرپۋە چوۋە و دەپرات، و لە ئەنجامىشدا ھىچ دەستكەۋتىكى بۆ نەتەۋەكەى نەبوۋە. بەم بۆنەۋە بانگى مندالان دەكات و پىيان دەلېت:

منالەكان!

با ئەم جۆگەيە بگۆرپىن

كە خۋىنمانى پىدا دەپرات

با ئەم زەمىنەش بگۆرپىن

كە چاۋ و كاسەسەر دەخوات

ئەۋجا كىلگەى رۋوناكىتان نىشان دەدەم

ئەۋجا ۋەرزى درۋىنەتان بۆ رست دەكەم (ھەمان: ۲۳۵).

4. Archetype

5. Empathy

مندالان له ئەم شیعەرە و شیعەرەکانی دیکەیی دەفتەری دوازدە وانە بۆ مندالان و چەند شیعەریکی قەدەغەدا دەروازەیی گۆران و بەدەست‌هێنانی مافەکانی نەتەوێ شاعیرن. پەشیو لەم شیعەرەدا، بە زمانیکی ئاشنا و خۆمالییەوه بانگی مندالان دەکات تا کوو ئەو رینگە و رېبازە بگۆرن کە ئەنجامیکی باشی بۆ بزوتنەوهی رزگاریی خوازیی نەبوو، ئینجا دەتوانن لە بەرانبەر دۆژمنان و داگیرکەراندە سەر بکەون و داهااتووی پروون بۆ نیشتمان و گەلەکیان دا بین بکەن. پەشیو بە کەلک وەرگرتن لە وشە گەلی رەمزایی "جۆگە"، "زەمین"، "کێلگە" و "وهرزی دروینە" کە تاییبەت بە وەرزیپیی و کشتوکالن، چوار خواستنی لە پرستەکەدا پێک هیناوه تا کوو باشتر بتوانیت مەبەستی خۆی بپیکیت و بەردەنگیش چێزی لی وەر بگرت. لە پال ئەمەشدا، ئەو وشانە پەییوئەندییەکی راستەوخۆیان لە گەل دەفەر و سروشتی کوردستاندا هەبە و وینە گەلیکی باشن بۆ دەرپڕینی مەبەستی سەرمایه‌گوزاریی و چاوه‌ڕێبوونی بەردانن و بەهەرداننی هەولەکانی رینگای ئازادیی.

پەشیو لە شیعەریکی دیکەیی دا کە سەردێرەکەیی "سەرکەوتن"ە، بە گشتیی بانگی تاکەکانی نەتەوێکەیی دەکات و مزگینیی سەرکەوتنیان پێ دەدات. ئەو دەلیت:

سەردەکەوین

چونکە دوینیی

تۆپەقورپکی دەستکردم

دایە دەست منایکی کورد،

ئەو لە باتی بووکەشووشە،

تفەنگیکی بچکۆلانەیی لی دروست کرد (هەمان: ۲۵۱).

شاعیر لێرەدا بە دلنایییەوه مزگینیی سەرکەوتن و دەرکەوتنی داهااتوویی پروون بە گشت تاکەکانی کۆمەلگای خۆی دەدات و دەیهوێت هەموویان لە ئەو خۆشییەدا بەشدار بکات. هۆکاری ئەم بیر و باوەرە پتەوه، ئەوێه کە مندالان و بەرەیی داهااتووی کۆمەلگاکەیی چاویان بە پرووی راستییەکاندا کراوەتەوه و ئازارەکانی نەتەوێکەیان بەباشیی ناسیوه. کاتیکی مندالانی کوردستانی باشوور دەزانن رینگاچارەییکی دیکەیان بۆ نەماوه و بیجگە لە بەرگری و بەرەنگاربوونەوهی بەرانبەر بە داگیرکەر، دەرەتانیکی دیکەیان نیە، ئەو رینگایە دەگرە بەر کە بۆ داگیرکەر نامۆ نیە. کاتیکی شاعیریش ئەم دۆخە دەبینیت، دلنای دەیت کە نەتەوێکەیی بە سەر دۆژمندا سەردەکەوێت و داهااتوویی پروون و گەش پێک دینیت.

کارەساتی ئەنفال و کۆمەلکۆزیی کوردان و سووتان و کاولکردنی گوندەکان بۆ هەموو شاعیرەکانی کوردستانی باشوور وەکوو بیروەرەییەکی زۆر تال، بە شینواگەلیکی جۆرەجۆر لە بەرەمەکانیاندا رەنگی داوەتەوه. پەشیویش وەکوو شاعیرێکی نیشتمانپەرور و هەلۆدای ولات، رابوونیک و هەستایکی تازه لە ئەم رۆژە رەشەدا دەبینیت و سەبارەت بە بوردمانی نیشتمانەکەیی لە بەرەبەیاندا دەلیت:

لەو کاتەدا پۆستە گەیشت

پۆستەیی رەشی بەغدا گەیشت

نامەیی گر و ساچمەیی هینا

...

زەوی گریا،

ئاسمان گریا،

...

تەنیا لە ناو منالدانی ئافرەتیکا

گیانیکی نوێ چاوی پشکووت،

نیگای گێرا و لە پرپکا

لە ناو مشکیی دواي دۆزەخا

ترووسکایی رابوونیکی تازهی پیکا (۲۵۹ و ۲۶۰ کورت‌کراو).

پەشێو لێرەدا باسی ھێرشێ دوژمن بۆ سەر ولاتەکەیی کردوو و ھەولێ داوھ ھیچ کات نەھیلێت ھیوای رۆژی سەرکەوتن لە دلی تاکەکانی داھاتوو و بەتایبەت مندالەکاندا کوێر بییتەوہ. لەم کاتەدا دار و بەرد و گشت لایەنیک بۆ ئەو خەلکەیی دەگرێت و ھەر جوړە ھیوا و ئاواتیکیش لە ئارادا نەماوہ، بەلام ھەر لە ئەم دۆخە ئاستەمەدا مندالیک لە دایک دەبیێت کە داھاتووییکی نوێ بۆ ولات و بەرگری لە بەرانبەر دوژمندا دەبیینێت. شاعیر بە بەردەنگەکانی و بەتایبەت بە تاکەکانی نەتەوہکەیی خۆی دەلیت: ھەرچەند ئاور و دووکەلی بۆردمانەکەیی داگیرکەر، ھەموو شتیکی داپۆشیوہ، بەلام لە جەرگەیی ئەم ئاور و دووکەلانەوہ مندالیک لە دایک دەبیێت کە ناسۆی بەردەنگاربوونەوہییکی تازە لە بەرانبەر داگیرکەردا دەبیینێت. ئەم مندالە ھیماي بەرە و وەچیکە وا لە دواریژدا رینگا و ریبازیکی نوێ دەگریتە بەر، واتە خوێنیکێ تازە دەپژینیتە نیو دەمارەکانی بەرگرییوہ و تۆلەیی پیشینیانی لە داگیرکەر دەستیپیتەوہ و داھاتووییکی گەش پیک دەیت. شاعیر لەم شیعەرەدا، بە دانانی وشەیی "ترووسکایی" لە بەرانبەر "مشکیی دۆزەخ"دا، سەرەپای ھینانی دژیەکیکی ھونەریی و ھەلبژاردنی وشگەلیکی دۆزەمەند، دۆخی ھەر دوو کاتەکە بەباشیی نیشان دەدات. شاعیر بە ئەم کارە ھەول دەدات نەھیلێت ھیچ کات گر و تینی بەرگری کز بییت و ھیوای سەرکەوتن لە دلی تاکەکانی کۆمەلگاکەیی دا بمریت.

۶- نەجام

بنواتای "چاوه‌پروانیی سەرکەوتن و داھاتووی روون" یەکیک لە گرنگترین بنواتا شیعرییەکانی ئەدەبی بەرگریی عەبدوللا پەشێو کە سەرکەوتوانە و زیرەکانە گریی داوھ بە مندالان و بەرەکانی داھاتووہ. بەکارھینانی ئەم بنواتایە بووئە ھۆی ئەوہی کە مەبەستە شیعرییەکانی خۆی رەنگینتر و قوولتر بکات تا کوو باشتر بتوانیت نوینەر و زمانی نەتەوہ و کۆمەلگاکەیی بییت. ئەو وەکوو کۆمەلناسیک رەخنە لە ھیندیک دابونەریتی کۆمەلایەتی دەگریت کە بزوتنەوہی رزگاریی خوازیی بە لاریی دا بردووہ، بەم بۆنەوہ دەیبەوێت بەرەکانی داھاتوو گیرۆدەیی ئەو دابونەریتە رینگانە ئەبەن کە کۆمەلگا و تاکەکانی لە ھیزی راستەقینەیان دوور دەخەنەوہ. کەوايە، شاعیر لە دەفتەری دوازدە وانە بۆ منالان و چەند شیعریکی قەدەغەدا گێرانەوہییکی لہ رابردوو ناراستە دەکات و ھاوکاتیش چاوه‌پروانی سەرکەوتنی داھاتووہ، و روونی پیشینیی دەکات.

پەشێو بۆ دەبرینی مەبەستی خۆی، کەلکی لە چەند رازەیی رەوانیژیی وەکوو لیکچواندن، خواستن، درکە، و تیلنیشان وەرگرتوہ کە لە گەیانندی پەيام بۆ بەردەنگەکانی، رۆلیکی کاریگەرمان دەیت. لە پال ئەمەشدا، شاعیر لە دەبرینەکانی خۆی دا وشە گەلیکی ھەلبژاردووہ کە لە گەل چاوه‌پروانیی و پیشبینییەکەیی دا بەباشیی دەگونجین و بۆ بەردەنگی کوردیش نامۆ نین، بەلکوو لە ژبانی رۆژانەیی دا بە کار دەبرین. پەشێو ھەرەھا بە ھینانی نیوی وینەگەلیکی سەرەتایی وەکوو زەردەشت و مەنسوری حەلاج، گشت مەبەستی خۆی بۆ بەردەنگەکانی دەبرپوہ، واتە بە یەک وشە دەفتەریک واتای پیشکەش کردووہ. ئەم تاییەتمەندییانە وایان کردووہ شیوازی شیعریی پەشێو پتەوتر دەرکەوێت و مۆریکی تاکەکەسییان بە سەردا بنەخشیت. شاعیر لە زۆریی شیعەرەکاندا بە شیوازیکی چیرۆکانە لە گەل مندالاندا قسە دەکات و بانگیان دەکات. ئەم شیوہیە نیشان دەدات کە شیعەرەکانی شاعیر ھەلگری پەيامیکی گرنگن، و شاعیریش بە ئەو کارە دەیبەوێت دوو خال بییکیت. یەکەم: وریاکردنەوہی مندالان و بەرەیی داھاتوو سەبارەت بە خۆیان و دەورەیان. دووہەم: بەگوئی ھینان و رەخنە گرتن لە ھەولە بی ئەنجامەکانی بەرەکانی پێشوو.

بەسەرھاتە تالەکانی میژووی کوردستانی باشووریی لە سەر بنواتاکا شیعرییەکانی پەشێو و بە تاییەت لە بنواتای چاوه‌پروانیی سەرکەوتن و دەرکەوتنی داھاتووی رووندا کاریگەرمان ھەبوہ. پەشێو لە کارساتە ناخۆش و دلنەزین و ھیواپرەکانیش- دا ھیوای خۆی لە دەست نادات، بەلکوو بە پیچەوانەوہ، بەردەوام چاوه‌پروانیی رابوون و ھەستانەوہییکی نوێیە کە مندالان لە دوای ھەرەسی تاریکایی سبەری داگیرکەر بە سەر ولات و نیشتمانەکەیاندا ریی دەخەنەوہ و لە کۆتایی دا سەر دەکەون و داھاتووییکی روون پیک دینن. ئەو وەکوو شاعیریکی دەروەستی راستەقینە، شیعری ئەم دەفتەری خۆی لە خزمەتی بەرگری دا دانوہ، واتە گشت مەبەست و بنواتا شیعرییەکانی لە بازنی بەرگری دا دەسوورپنەوہ.

سهرچاوه‌کان

کردی

نامیدیان، فه‌خرددین (بی.تا). له شاخه‌وه تا شار، سلیمانی، ئازادی.

بایز ئیسماعیل، ئه‌سه‌لان (۲۰۰۱). ر‌اگه‌یانندی شۆرش و بزروتنه‌وه‌ی شیعیری کوردیی، سلیمانی، چاپخانه و ئوفستی پروون.

به‌رزنجیی، هه‌لۆ (۲۰۱۲). «سیمبۆلی ئالاً و نیشتمان له شیعیری په‌شێودا»، هه‌نار، سالی ۲۰۱۲، ژماره ۸۱، ل ۱۸-۳۸.

په‌شابادی، یه‌دولاً. (۱۳۹۹). «خواستنی ناراسته‌یی له شیعیری عه‌بدولاً په‌شێودا». پژوهشنامه ادبیات کردی، سالی ۶، ژماره‌ی ۱، ل. ۱۵۳-۱۸۹.

سه‌جادی، به‌ختیار (۲۰۲۲). فه‌ره‌نگی زاروه‌ی ره‌خنه‌یی (ئینگلیزی-کوردی-فارسی). هه‌ولێر، مالی وه‌فایی.

سه‌رسیقی، ره‌زا (۱۳۸۹). په‌ندی پێشینیانی کوردی؛ مه‌سه‌ل، مه‌ته‌ل و بنه‌ره‌تی مه‌سه‌لی کوردی، سه‌قز، گوتار.

فارسی

آمیدیان، فخرالدین (۱۳۸۸). شعری نامدار کرد، تهران، آنا.

امیری خراسانی، احمد و فاطمه هدایتی (۱۳۹۳). «ادبیات پایداری؛ تعاریف و حدود»، نشریه ادبیات پایداری، دانشگاه شهید باهنر کرمان، سالی ششم، شماره ۱۰، صص ۲۳-۴۱.

باروتیان، حسن (۱۳۸۷). شخصیت‌پردازی در داستان‌های کوتاه دفاع مقدس، تهران، بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس.

سجادی، بختیار (۱۳۹۵). تاریخ ادبیات کردی در کردستان عراق پس از ۱۹۷۰، سنندج، دانشگاه کردستان، پژوهشکده کردستان‌شناسی.

مجیدی، حسن (۱۳۹۰). «ادبیات مقاومت و فلسفه پیدایش مقاومت در کشورهای اسلامی تحت اشغال؛ فلسطین و عراق به عنوان نمونه»، نشریه ادبیات پایداری، دانشگاه شهیدباهنر کرمان، سالی سوم، شماره ۵، صص ۴۱۱-۴۲۷.

معرفت، انور (۱۳۹۵). سرآغاز شعر نو کردی و تحول فرم‌های آن، کوردستان: سقز، گوتار.

ملا عمر عیسی، صالح (۱۳۸۰). بحران‌آفرینی ابرقدرتها در کردستان عراق، تهران، توکلی.

ملایی، ناصح (۱۳۹۹). «بررسی تطبیقی شعر پایداری در ادبیات عربی و کردی در نیمه دوم قرن بیستم میلادی؛ مطالعه مورد پژوهانه اشعار سمیع قاسم و عبدالله پشیو»، پایان‌نامه مقطع دکتری، دانشگاه بوعلی سینا همدان.

میرصادقی، میمنت (۱۳۷۹). واژنامه هنر داستان‌نویسی، نشر مهناز.

عه‌ریی

شیرکو، به‌ج (۲۰۱۱). القضية الكردية، ماضي الكرد وحاضرهم، هه‌ولێر، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس.

مصطفی‌رسول، عزالدین (۲۰۱۰). الواقعية في الأدب الكردي، هه‌ولێر، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس.